

УКРАЇНА
МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ
НОВОСТЕПАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
Новомосковського району, Дніпропетровської області
Двадцять шоста сесія
Шостого скликання

№ 1/26-VI

27 січня 2015 року

РІШЕННЯ

Про податок на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки

Керуючись Законом України №71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року, сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити та ввести в дію з 01 січня 2015 року «Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (додаток 1).
2. Внести зміни до рішення сесії №11/15-VI від 25.12.12 року, в рішення сесії №16/19-VI від 16.08.13 року та в рішення сесії №9/22-VI від 07.02.14 року згідно нового затвердженого на 2015 рік «Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки».
3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на головного бухгалтера сільської ради.

Додатки:

Додаток 1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Голова сільської ради:

Г. Бреус

Бреус Г.П.

ПОЛОЖЕННЯ
про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2015 рік

1. Загальні положення

Дане положення про податок на нерухоме майно розроблено згідно Закону України № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо податкової реформи)» від 28 грудня 2014 року, який набрав чинності з 1 січня 2015 року.

2. Платники податку.

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

- якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування.

3.1. Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

а) Будівлі, віднесені до житлового фонду

- житловий будинок-будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяють на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

- прибудова до житлового будинку-частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

- квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

- котедж-одно-, півтора поверховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

- кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів.

б) Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

в) Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків.

Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

- будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, табори для відпочинку;

- будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;
- будівлі торгівельні – торгові центри, магазини, їдальні, кафе, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- гаражі – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- будівлі промислові та склади;
- будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції, тощо;
- інші будівлі.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);
- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;
- будівлі дитячих будинків сімейного типу;
- гуртожитки;
- житлова нерухомість, непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;
- об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одиницями матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
- будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств.

4. База оподаткування.

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

5. Пільги із сплати податку.

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів;
- для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;
- для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток) – на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік). Сільські, селищні, міські ради можуть збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування, встановлена цим підпунктом. Сільська рада може збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування, встановлена цим підпунктом.

5.2. Сільські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, релігійних організацій України, статуту(положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами(положеннями). Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

5.3. Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

- об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

- об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів(здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності);

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцем знаходження об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг.

6. Ставка податку

Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради - 2% розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв.метр бази оподаткування.

Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановити в таких розмірах від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв.метр бази оподаткування:

- готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, туристичні бази, табори для відпочинку, будинки відпочинку - 0,6%;
- будівлі фінансового обслуговування, адміністративно- побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей - 0,8%;
- ресторани та бари, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування - 0,6%;
- торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків - 0,3%;
- концертні зали, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції - 0,8%;
- казино, ігорні будинки - 1%;
- гаражі - 0,6%;
- господарські (присадибні)будівлі - допоміжні(нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліві, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, тощо - 0,1%;
- інші будівлі - 0,6%.

7. Податковий період

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта /об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси(місцем реєстрації)власника такої нерухомості в такому порядку:

- за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, - в тому числі його частки податок обчислюється виходячи з бази оподаткування та пільги органів місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

- за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється, виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів та пільги органів місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

- за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів

та пільги органів місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

8.2. Обчислення суми податку з об'єкта /об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюються контролюючим органом за місцем податкової адреси. Податкова/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця в якому виникло право власності на такий об'єкт.

8.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органа за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, розміру загальної площі, права на користування пільгою, розміру ставки податку і нарахованої суми податку. У разі виявлення розбіжностей на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає йому нове податкове повідомлення-рішення.

8.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на 1 число відповідного кварталу в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

8.5. Платники податку-юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою в порядку передбаченому ст. 46 Податкового Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою-платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт. У разі набуття права власності на такий об'єкт податок сплачується, починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий.

9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

9.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника-починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

9.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10. Порядок сплати податку

10.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта /об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

11. Строки сплати податку

11.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

В.Г. Максименко